

Izvilums no Darba likuma:

4.pants. Darba devējs

(2) Ja darba līgumu ar darbinieku slēdz darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzējs, lai uz noteiktu laiku norīkotu darbinieku veikt darbu darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja labā un vadībā, par darba devēju uzskatāms darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzējs.

7.pants. Vienlīdzīgu tiesību princips

(4) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja kā darba devēja pienākums ir darbiniekam, kurš uz noteiktu laiku norīkots veikt darbu darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja uzņēmumā, nodrošināt tādus pašus darba apstākļus un piemērot tādus pašus nodarbinātības noteikumus, kādus nodrošinātu un piemērotu darbiniekam, ja darba tiesiskās attiecības starp darbinieku un darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēju būtu nodibinātas tieši un darbinieks veiktu to pašu darbu.

(5) Šā panta ceturtajā daļā minētie darba apstākļi un nodarbinātības noteikumi attiecas uz darba un atpūtas laiku, darba samaksu, uz grūtniecēm, sievietēm pēcdzemdību periodā līdz vienam gadam, sievietēm, kas baro bērnu ar krūti, uz bērniem un pusaudžiem noteikto aizsardzību, kā arī uz vienlīdzīgu tiesību principu un atšķirīgas attieksmes aizlieguma principu.

10.pants. Darbinieku pārstāvība

(5) Aprēķinot darbinieku skaitu, kuru sasniežot uzņēmumā var ievēlēt darbinieku pilnvarotus pārstāvjus vai izveidot darbinieku pārstāvības institūcijas, kā arī aprēķinot pārstāvēto darbinieku skaitu, ņem vērā arī tos darbiniekus, ar kuriem noslēgts darba līgums uz noteiktu laiku, kā arī darbiniekus, kuri darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma ietvaros noteiktu laiku veic darbu uzņēmumā.

11.pants. Darbinieku pārstāvju tiesības un pienākumi

(1) Darbinieku pārstāvjiem, veicot savus pienākumus, ir šādas tiesības:

1) pieprasīt un saņemt no darba devēja informāciju par uzņēmuma pašreizējo ekonomisko un sociālo stāvokli un iespējamām tā izmaiņām, kā arī attiecīgu informāciju par darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja norīkoto darbinieku nodarbināšanu uzņēmumā;

28.pants. Darba tiesiskās attiecības un darba līgums

(4) Ja darbinieks darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniegšanas ietvaros ir norīkots veikt darbu darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja labā un vadībā, darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja pienākums ir norīkojuma laikā nodrošināt darbiniekam drošus un veselībai nekaitīgus darba apstākļus atbilstoši darba aizsardzību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām, izņemot obligātās veselības pārbaudes.

(5) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja darbinieks norīkojuma laikā atbild darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmējam par tam nodarītajiem zaudējumiem atbilstoši šā likuma noteikumiem par darbinieka nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu.

(6) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmējs norīkojuma laikā atbild darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja darbiniekam par tam nodarītajiem zaudējumiem atbilstoši šā likuma noteikumiem par darba devēja nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu.

40.pants. Darba līguma forma

(8) Darba līgumā, kuru slēdz darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzējs kā darba devējs un darbinieks, kas veiks darbu darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja labā un vadībā, papildus šā panta otrajā daļā minētajām ziņām norāda, ka darba devējs ir darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzējs, kā arī to, ka darbiniekam, veicot darbu, ir pienākums pakļauties arī darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja noteiktajai darba kārtībai un rīkojumiem, ciktāl tie nav pretrunā ar darba devēja rīkojumiem.

74.pants. Atlīdzība gadījumos, kad darbinieks neveic darbu attaisnojošu iemeslu dēļ

(7) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja darbiniekam laikposmā starp norīkojumiem neatkarīgi no nolīgta darba laika izmaksā atlīdzību, kas nav mazāka par valstī noteikto minimālo mēneša darba algu, proporcionāli laikposmam starp norīkojumiem.

96.¹ pants. Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja norīkotā darbinieka īpašās tiesības

(1) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmējs informē darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja norīkoto darbinieku par brīvajām darba vietām uzņēmumā.

(2) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja norīkotajam darbiniekam ir tiesības izmantot darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēja uzņēmuma ērtības, koplietošanas telpas vai citas iespējas, kā arī transporta pakalpojumus ar tādiem pašiem noteikumiem kā darbiniekiem, ar kuriem darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmējs nodibinājis darba tiesiskās attiecības tieši, izņemot gadījumu, kad atšķirīgu attieksmi var pamatot ar objektīviem iemesliem.

(3) Vienošanās, kas aizliedz vai ierobežo darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja norīkotā darbinieka tiesības nodibināt darba tiesiskās attiecības tieši ar darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēju, nav spēkā.

Izvilums no Bezdarbnieku un darba meklētāju likuma:

17.pants. Darbiekārtošanas pakalpojumu sniegšanas ierobežojumi

(1) Darbiekārtošanas pakalpojumi ir:

1) starpniecības pakalpojumi darbiekārtošanā:

a) pakalpojumi, kuru ietvaros darbiekārtošanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina personai darba vai civildienesta attiecību nodibināšanu, kā arī strādāšanu par atlīdzību starptautiskā jaunatnes kultūras, izglītības, nodarbinātības un pieredzes apmaiņas programmā (starptautiskā aukļu apmaiņas programmā, izglītības un darba programmā, darba un ceļošanas un brīvdienu darba programmā un citās programmās),

b) pakalpojumi, kas saistīti ar darba meklēšanu, ar to saprotot konsultēšanu darbiekārtošanas jautājumos, informēšanu par brīvajām darba vietām un citus līdzvērtīgus pakalpojumus, kas paredzēti, lai piedāvātu vai atvieglotu personai darba tiesisko attiecību nodibināšanu,

c) pakalpojumi darba devējiem potenciālo darbinieku atlasei, izņemot pakalpojumus, kas saistīti ar darba sludinājumu izvietošanu un reklāmu, ja vien šādas reklāmas mērķis nav darbiekārtošanas pakalpojumu sniegšana;

2) darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumi, kuru ietvaros darbiekārtošanas pakalpojumu sniedzējs kā darba devējs nosūta darbinieku uz noteiktu laiku personai, kuras labā un vadībā tiks veikts darbs.

(2) Sniegt darbiekārtošanas pakalpojumus (izņemot kuģa apkalpes komplektēšanu) atļauts komersantiem, kuriem Nodarbinātības valsts aģentūra izsniegusi attiecīgu licenci.

(3) Ar kuģa apkalpes komplektēšanu atļauts nodarboties komersantiem, kuri saņēmuši Latvijas Jūras administrācijas izsniegtu speciālu atļauju (licenci).

(4) Ja citā Eiropas Savienības dalībvalstī reģistrēts komersants ir tiesīgs sniegt darbiekārtošanas pakalpojumus saskaņā ar attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem, minētajam komersantam, pirms viņš uzsāk šādu pakalpojumu sniegšanu Latvijā, ir pienākums rakstveidā par to informēt Nodarbinātības valsts aģentūru, norādot pakalpojuma sniegšanas datumu, norises vietu un plānoto pakalpojuma sniegšanas ilgumu, un iesniegt tāda kompetentas attiecīgās dalībvalsts institūcijas izsniegta dokumenta kopiju, kas apliecina, ka komersants ir tiesīgs sniegt darbiekārtošanas pakalpojumus attiecīgajā dalībvalstī.

(5) Administratīvo aktu par licences izsniegšanu, kā arī par licences darbības apturēšanu vai licences anulēšanu izdod Nodarbinātības valsts aģentūra.

(6) Administratīvā akta par licences izsniegšanu, licences darbības apturēšanu vai licences anulēšanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(7) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu ietvaros darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzēja un darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu saņēmēja noslēgtās vienošanās, kas aizliedz vai ierobežo darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja norīkotā darbinieka tiesības nodibināt darba tiesiskās attiecības tieši ar darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēju, nav spēkā.

(8) Darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējs un darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu saņēmējs var vienoties par samērīgu kompensāciju darbaspēka nodrošināšanas pakalpojumu sniedzējam par izdevumiem, kas tam radušies saistībā ar darbinieku norīkošanu, pieņemšanu darbā un apmācību, ja darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma sniedzēja darbinieks nodibina darba tiesiskās attiecības ar attiecīgo darbaspēka nodrošināšanas pakalpojuma saņēmēju.

(9) Darbiekārtošanas pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs darba meklētājam vai darbiniekam noteikt maksu par sniegtajiem darbiekārtošanas pakalpojumiem.